

Kolmas, kes olli subband, ei maias egga oues ei wina tilka suhho wóttu, astus poigiti omma ukse alluse peále, nenda et teine jalgi seest-piddi toas, ja teine wáljaspiddi oues olli, ja et armas seddamisi ei maias egga oues ollewand, jõi temma ni paljo, et ta fúllesti mahha langes, ja keik perre tedda naeris. —

Meljas mees jàlle olli tootanud, eddespiddi ei ühhelgi páwal ennast wina tás juu. Gest agga, et temmal ei olnud polegi sedda tarfa nou, ommaest paitusest himmust lah-kuda, uristas temma selle mótte peále, kuidas lahti saaks ommaest raskest subbamisse fannast. Sepárrast nüüd, et kowvalus en-namiste furja himmule fát pakkub, leidis segi mees hólpaste üht nou ülles, mis, temma armates, tedda saaks lábbi aidata, et ei näitaks wallelikkuks teiste silmade ees, ja et segipárrast ei olleks tarmis, omma maggust himmo árrasallata. Olli subband, ei ühhelgi páwal ennast tás juu. Egga ð ei olle mitte pááw, mótlis isseen-

neses, ja haffas siis aioti ðð aial ennast joobnuks jomo, heitis wasta hommiko mahha, ja ei tousnud páwa aial mitte enne ülles, kui wina-tuio olli üleldainud. Sel wiisil láks agga ennam kui pole páwa tó raisko. Egga siis temma ei sanud ka mitte maia asjö püstti hoida.

Misugguse ja selle farnatse nou lábbi, nenda kui seál ülemal kuulsite, katsuwad need kowvalad lomad ennast õigeeks panna, kus küt ford on tootanud, pahha wina-jahti mahha jätta, agga kus ommiti ei raassi, seddasamma paitust himmo árrawita.

Kui nüüd tohhote, armsad suggejad, ühhe isse-óppetusse lábbi teáda sada, mis hea ja moistlik muutminne rohwaga wob sündida seál kohhal, kus surem huss ennast wina-prugimissest lahti on lónud, siis ei sa teile selgemet märko fest pakkuda, kui wast sedda, mis monne aasta eest Gelandi sare